

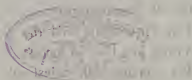
Minni

Frakka Konungs

í samsæti Isendinga

í Kaupmannahöfn.

Þann 16. Janúari 1839.

Þrykt í Berlaga prentverki.

UM KARLA-MAGNÚS KEISARAUN
OG KAPPALÍÐINN FRANSKA,
OG HANU, SEM MARGT TIL VIRKTA VANN,
ÞANN VASKA HOLGEIR DANSKA
I NORÐRIÐ FYRRUM FRÆÐIMENNI
HEIMSLUTTU LÁNGAR SÖGUR,
ÞÆR KANU AÐ VÍSU ÍSLAND ENN
OG ÓTAL KVÆÐI FÖGUR.

ENN TIL AÐ PRÓFA UNÐUR SLÍK
OG EÐLI FRANKISMANNA
VARÐ ÍSLENDINGUM ÆRÍÐ RÍK
SÚ ÓSK ÞAU LÖND AÐ KANNA;
ÞAR SKÍN UM ALDIR SÆLUST SÓL
ER SAFN ÞRÚGNA GLÆÐIR,
SEM VITS OG SNILLI ANDA ÓL
ER ALLSKYNS BRESTI GRÆÐIR.

Þeir seldu lönd, og silfrið skírt
Vid sálar þroska guldu,
I snðri glöddu sinnið hirt
Og saungva forna þuldu;
Parísar-klerka mærdarment
Varð mest á Fróni klaka,
Sæmundi fróða sú var ljent,
Hans sæmd mun yfir taka.

A vorri tíð eim Sæmunds son
Þær sömu gisti slóðir,
Og þannig ný oss vaktist von
Að vingast lands við þjóðir;
Og fyrr enn varði vissa frið
Nam vitrast Ísaláði,
Því Frakka konúngs kveðja blíð
Hans kjærleiks anda tjáði.

Á herskip fagurt hans að vild
Einn hópur fræðimanna
Utbúast tjeð med allri snild,
Vort ættarland að kanna;
Þeir sömdu rit og málverk mæt
Að mind þess kunnug yrði, —
Með vinahótinu holl og sæt
Og hnossa mestu virði.

Lodvik Filippus, ljósast nafn,
Mun lýsa Nordur-skauti,
Hann best því valdi bóka-safni
Og boðar hrós þess skrauti —
Spekingur hans og vinur vor
Nú vorar þakkir skrif:
Til auðnu liggi öll hans spor,
Oðlingur Frakka lif!

Finnur Magnusson.